

[Fuglsang.]

Fiskeriets Udviklingsmuligheder, ligger det saadan, at Havnemodstanderne staa paa omtrent samme Standpunkt i den Sag som den Kommission, Vestkysthavnekommission, der var nedsat i 90erne, og som afgav Betænkning i 1897, og det var langtfra nogen stor Tiltro, denne Kommission havde til Fiskeriets Udviklingsmuligheder. Den giver Udtryk herfor i sin Betænkning, idet den opstiller den Betragtning, at naar Kattegatsfiskerflaaden fiskede for $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig, og dette var et Resultat, som væsentligst var naaet i Løbet af ca. 20 Aar, og naar man i Nordsøen eller Vesterhavet fiskede for et lignende Beløb, maatte man gaa ud fra — hvad der kunde være en vis Berettigelse til —, naar man lagde Fortiden til Grund for Udviklingen i Fremtiden, at Fremtiden ikke vilde kunne give Fiskeriet nogen større Udvikling, og at man maaske kunde naa til i Løbet af de kommende 20 Aar i Vesterhavet at fiske for op til $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det var, som jeg sagde før, ikke nogen større Tiltro, man havde til Vesterhavsfiskeriets Udvikling. Men til Trods derfor foreslog denne Kommission dog, at man skulde bygge Vestkysthavne, fordi Kommissionen først og fremmest erkendte 3 Ting, nemlig for det første, at de eneste manglende Betingelser for Fiskeriets Udvikling var Havne, dernæst, at et kraftigt Kutterfiskeri i Vesterhavet vilde overhovedet ikke kunne tænkes, dersom man ikke byggede Havne, og for det tredje, at Havneanlæg fuldt ud kunde forsvares ud fra et nationaløkonomisk Standpunkt. Det var det Grundlag, man havde at begynde at bygge paa.

Denne Kommissions Betænkning var det grundlæggende for det Arbejde, der udføres for Tiden. Nu kan det maaske interessere at se, om denne Kommission, der i 90erne sad og spekulerede over Udviklingsmuligheder indenfor Fiskeriet, har set rigtigt. Det er dog ikke ganske Tilfældet. Vi ser, at i Aaret 1900 indbragte vort Vesterhavsfiskeri ca. 1 Mill. Kr. Vi ser, at i 1927 var vi naaet op til et Udbytte i de samme Fiskevande paa 12,9 Mill. Kr. Det var altsaa et helt andet Tal, end man havde drømt om i 90erne. Det viser en Udvikling, som man den Gang ikke kunde tænke sig. Af denne Fangst gik for 3,6 Mill. Kr. direkte til udenlandske Havne, medens den øvrige Fangst førtes til dansk Havn eller Kyst. Nu kan man vel nok sige, at Kommissionen fra 90erne har været forsigtig i sin Bedømmelse af disse Forhold, naar Udviklingen viser, at Pengeudbyttet i Løbet af 27 Aar

saaledes er vokset fra ca. 1 Mill. Kr. til ca. 13 Mill. Kr. Man kunde maaske sige, at det alene var Fiskens Værdi, der var steget, men det er ikke Tilfældet. Ganske vist er Fiskeværdien ogsaa steget, for de danske Fiskere tager Sigte paa dels at fange den værdifuldeste Fisk og dels at bringe Fisken i Land i den bedst mulige Tilstand og derved opnaa en Overpris. Men Fiskenes Vægtmængde er i samme Tid vokset til det 6—7-dobbelte. Dette har man ikke naaet ganske gratis, det er givet. Fiskernes Materiel, det vil sige deres Baade og deres Fiskeredskaber, har nu en Værdi af det 10-dobbelte af, hvad det havde i 90erne, og ser vi hen til, hvordan Fiskerierhvervet har udviklet sig med Hensyn til Beskæftigelsesmuligheder, ja, da viser det sig, at Erhvervsfiskernes Antal i 1927 er henvend dobbelt saa stort, som det var i Aaret 1900.

Vil man saa ud fra det forsøge at dømme om Fremtidsmulighederne — og det maa jo være lige saa berettiget for os nu at lægge Fortiden til Grund, som det var for denne Kommission i 1897 —, ja, da maa man ikke glemme, at i Aaret 1926, for hvilket Aar jeg har Tallet, tog danske Fiskere 2,5 pCt. af hele Vesterhavsfiskeriets samlede Vægtudbytte — regnet efter Værdien blev Procenten nok saa stor. Jeg tør nok sige, at det var vel ingen Skade til, om vi kunde faa det saadan ordnet for vort Fiskerierhverv, at det kunde tage dobbelt saa stor en Procentdel af Vesterhavets Rigdom — det er der vel heller ingen, der vilde have noget imod.

Det kan maaske i denne Forbindelse have nogen Interesse at se, hvordan Udviklingen har været, efter som man — i alt Fald i nogen Maade — har haft Havne at støtte sig til, eller man har maattet fiske fra det, som vi kalder den aabne Kyst. Det er maaske ikke en helt rigtig Skillelinie, jeg drager, men det er vel den bedste, jeg kan finde, naar jeg drager Linien mellem Strækningen Nord for Aggerkanal og Syd for Aggerkanal. Ser vi da paa Udviklingen Nord for Aggerkanal, viser det sig, at der fiskede man i Aaret 1900 for 400 000 Kr. og i 1927 for $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vil sige, at her var Fangstværdien omtrent 4-doblet fra 1900 til 1927; Materiellets Værdi var ogsaa 4—5 Gange saa stor og Fangstmængden ligeledes ca. 4 Gange saa stor som i Aaret 1900. Men tager vi Kysten Syd for Agger, hvor man, som jeg nævnte før, i alt Fald i nogen Maade har haft Havne at støtte sig til, var Fangstudbyttet i 1900 ca. 600 000 Kr. og i 1927 7,8 Mill. Kr. Se, det er dog en Udvikling, der er værd at vise hen til,